

2005. július 6., szerda

P6_TA(2005)0287

A nők szerepe Törökországban

Az Európai Parlament állásfoglalása a nőknek a török társadalmi, gazdasági és politikai életben betöltött szerepéről (2004/2215(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Törökország előrehaladásáról a csatlakozás felé című 2004-es éves jelentésére és 2004. október 6-i bizottsági ajánlásra (COM(2004)0656), valamint a Parlament e jelentésről szóló 2004. december 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács Törökország európai uniós csatlakozási tárgyalásainak megnyitásáról szóló 2004. december 17-i határozatára,
 - tekintettel a közösségi vívmányokra a nőjogi és esélyegyenlőségi kérdésekben,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6-0175/2005)
- A. mivel a Törökországgal való európai uniós csatlakozási tárgyalások kezdetének tervezett ideje 2005. október 3., a 2004. decemberi Európai Tanács határozataival összhangban;
- B. mivel a nőkkel szembeni megkülönböztetés felszámolásáról szóló egyezmény (CEDAW) ⁽²⁾ a nemzetközi jog részét képezi, és elsőbbséget élvez a török nemzeti joggal szemben, ahogyan azt a török alkotmány 90. cikke is elismeri; és mivel Törökország 1985 óta tagja a CEDAW-egyezménynek, valamint 2002 óta a CEDAW kiegészítő jegyzőkönyvének;
- C. mivel a közösségi vívmányok elfogadása kötelező minden, az Európai Unióhoz csatlakozni kívánó ország számára;
- D. mivel a nők jogai és az esélyegyenlőség a közösségi vívmányok részét képezik;
- E. mivel a közelmúltban Törökországban elfogadott nőjogi vonatkozású jogalkotási reformok nagy előrelépést jelentenek a közösségi vívmányok bevezetésében, jóllehet e reformok gyakorlatba való átültetése, és gyakorlati eredmények elérése továbbra is fontos probléma marad;
- F. mivel az új büntető törvénykönyv 2005. június 1-jén lépett hatályba és mivel a jogalkotási előrelépés e példáját most a gyakorlatban kell alkalmazni;
- G. mivel a fenti éves jelentés többek között az alábbi problémás területeket határozza meg a nők helyzetével kapcsolatosan: a nők elleni erőszak, különösen a családi erőszak és a becsületbeli, illetve hagyományokon alapuló gyilkosságok, az írástudatlanok magas aránya, a női parlamenti és körzeti képviselők alacsony aránya, a nők alacsony részvétele a munkaerőpiacon és az ott uralkodó hátrányos megkülönböztetés;
- H. mivel Törökország egyes városi és vidéki területeinek, valamint hátrányos helyzetű régióinak gazdasági és szociális fejletlensége, valamint az elvándorlás és az ahhoz kapcsolódó problémák, úgymint a szegénység és a városon belüli nélkülözés, súlyosbítják a nők helyzetét ezekben a térségekben, melyhez a fennálló patriarchális társadalmi szerkezet is hozzájárul;
- I. tekintettel arra, hogy Törökország bizonyos területein az újszülötteket nem anyakönyveztetik azonnal, és hogy az utólagos anyakönyveztetés gyakorlata miatt a fiatal nők életkorát önkényesen állapíthatják meg és a kiskorú leányokat nagykorúnak nyilváníthatják azért, hogy egy kényszerházasságot *de facto* törvényesítsenek,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2004)0096.

⁽²⁾ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>.

2005. július 6., szerda

- J. mivel 2003 és 2004 folyamán a török kormány szervei és emberi jogi szervezetei elé több száz kínzással kapcsolatos esetet vittek, és mivel 2003-ban az EU tagállamai több mint 2 000 török állampolgár (köztük számos nő) menedéjogi kérelmét fogadták el;
- K. mivel a kurd nők – gazdasági, társadalmi és kulturális szükségleteik fejlesztésére irányuló átfogó stratégia hiányában – régóta halmozódó problémákkal küzdenek (írástudatlanság, rossz egészségi állapot, szegénység, kirekesztettség stb.);
- L. mivel a nőkkel szemben fennálló hátrányos megkülönböztetést leggyakrabban az ideiglenes pozitív megkülönböztetés gyakorlatával lehet orvosolni, melyet többek között a CEDAW is lehetővé tesz, és mivel feltétlenül szükség van női szerepmodellekre a hatalmi és döntéshozó funkciókban, beleértve a legmagasabb szintet is;
- M. mivel a török kormány még nem folytatott tárgyalást az Európai Bizottsággal a nők elleni erőszak leküzdésére irányuló Daphne II programban⁽¹⁾ való részvételről, és úgy tűnik, hogy nem hajlandó saját pénzügyi hozzájárulás megtételére;
- N. mivel az UNICEF becslése alapján évente 600 000 és 800 000 közé tehető azoknak a lányoknak a száma, akiket, bár iskolaköteles éveikbe léptek, vagy a családjuk akadályoz meg az iskolába járásban, vagy nincs meg az infrastruktúra, amely lehetővé tenné számukra, hogy eljárhassanak a vidéki iskolákba;
- O. mivel komoly hiány tapasztalható a nők törökországi helyzetére vonatkozó pontos adatok tekintetében, különösen ami a nők elleni erőszakot illeti, valamint a meglévő adatok nem fedik le a nők jogait érintő valamennyi problémát;
- P. mivel a nők jelenléte a török munkaerőpiacon folyamatosan csökken;
- Q. mivel nyugtalanítóan alacsony a nők politikai részvétele Törökország döntéshozó testületeiben, ahol a nők aránya a parlamentben 4,4%, a helyi közgyűlésekben 1% körüli, és a gazdasági és politikai döntéshozó testületeken belül is alacsony a nők részvétele;
- R. mivel a nők gazdasági függetlensége elengedhetetlen ahhoz, hogy érvényt tudjanak szerezni jogaiknak;
- S. mivel a Törökországban működő, az erőszak áldozatává vált nők számára létrehozott 14 menhely nem elégíti ki a közel 70 milliós lakosság igényeit, és mivel még a hatályos törvények által biztosított szerény lehetőségeket, azaz 50 000-nél több lakossal rendelkező településenként egy menhely létrehozása, sem használják ki megfelelően;
- T. mivel 2005. március 6-án Isztambulban a rendőrség erőszakkal feloszlattott egy, a Nemzetközi Nőnap alkalmából tartott tüntetést és női tüntetőket tartóztatott le;
1. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása, beleértve a nők jogait is, az európai uniós tagság elengedhetetlen feltétele, és felhívja a Bizottságot, hogy az emberi jogok kérdése, beleértve a nők jogait, kapjon kiemelt szerepet a Törökországgal való tárgyalások napirendjében;
2. hangsúlyozza, hogy a török kormány tartsa fenn országszerte – illetve ahol szükséges vezesse be – a házasságok és a születések hivatalos regisztrációját, hogy minden férfi és nő számára biztosítsa az állampolgári jogok teljességét, és azt, hogy teljes mértékben élvezhessék emberi jogukat, mint például az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést;
3. felhívja a Bizottságot, hogy Törökország csatlakozási tárgyalásai során érje el, hogy az újszülötteket azonnal anyakönyveztessék, ezzel elejét véve mindenféle visszaélésnek, különös tekintettel arra, hogy a török családjogi bíróságok a fiatal lányok életkorát kérésre visszamenőleg határozzák meg, hogy nagykorúvá nyilváníthassák őket, és ezzel elkerüljék a kényszerházasság miatti büntetőjogi felelősségre vonást;

⁽¹⁾ HL L 143., 2004.4.30., 1. o.

2005. július 6., szerda

4. elismerően nyilatkozik a török kormány és a török parlament közelmúltban végrehajtott, a nők helyzetét érintő törvényhozási reformjairól, mely többek között az Alkotmányra, a Polgári Törvénykönyvre és a Büntető Törvénykönyvre vonatkozott; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nem történt előrelépés a nők jogait érintő jogszabályok alkalmazása tekintetében, ezért konkrét, a nemek esélyegyenlőségére vonatkozó intézkedéseket, programokat, és ezek végrehajtását várja el, valamint a jogszabályok végrehajtásának folyamatos ellenőrzését, pl. a nemek esélyegyenlőségére vonatkozó hatások rendszeres értékelése révén;
5. elismerően nyilatkozik a török kormány által a közelmúltban bevezetett törvényi változásokról, melyek a becsületbeli gyilkosságokat életfogytig terjedő szabadságvesztéssel büntetik, és a becsületbeli gyilkosságban való bűnrészességet és bűnsegédletet is büntethetővé teszik; elismerően nyilatkozik a házasságon belüli nemi erőszak büntettként való elismeréséről, és felhívja az Európai Unió tagállamainak kormányait, hogy kövessék ezt a példát;
6. hangsúlyozza az új jogszabályok teljes mértékű és hatékony végrehajtásának szükségességét, és felhívja a török kormányt, hogy a nők jogállásával foglalkozó főigazgatóság számára biztosítson egyértelmű hatáskört, megfelelő finanszírozást és személyzetet;
7. felhívja a török kormányt, hogy folytassa azokat a szükséges reformokat és megfelelő végrehajtásokat, melyek az országban élő kisebbségek védelmére és méltóságára vonatkoznak, különösen a délkelet-törökországi kurd közösségeket illetően, ahol a nők jogainak helyzete még mindig aggodalomra ad okot (írstudatlanság, társadalmi kirekesztettség, és kirekesztettség a foglalkoztatásból, szegénység stb.); felhívja továbbá a török kormányt, hogy működjön együtt e régiók polgármestereivel a célirányos esélyegyenlőségi és nőjogi programok kidolgozásában és támogatásában;
8. hangsúlyozza, hogy a kormánynak a főigazgatóság segítségével és a nem kormányzati nőjogi szervezetekkel történő együttműködésben olyan átfogó, minőségi és mennyiségi célokat tartalmazó megközelítést kell alkalmaznia a nők jogainak teljes politikai elkötelezettséggel való biztosítása érdekében, amely teljes mértékben tiszteletben tartja és elismeri a nők emberi jogait mint egyéni jogokat, tekintet nélkül feleségként és anyaként betöltött hagyományos szerepeikre, hangsúlyozza továbbá, hogy a kormánynak az Alkotmány 10. cikkével összhangban meg kell valósítania a nemek közötti esélyegyenlőség biztosítását, fel kell hívnia a figyelmet a nők helyzetével kapcsolatos kérdésekre, valamint védenie kell a nők jogait, létre kell hoznia továbbá egy nemzeti és helyi szintű esélyegyenlőségi alapot, és rendszeresen a nők jogait érintő programokat kell kezdeményeznie és fejlesztenie;
9. elismeri a civil társadalom pozitív szerepét a közelmúlt törvényhozási reformjaiban, melyek a demokratikus váltás irányában történtek, elismeri továbbá, hogy a demokratikus változások megvalósításához az egész politikusi réteg, a polgári társadalom, a vallási közösségek és a média tájékoztatására és mozgósítására van szükség;
10. felhívja a Bizottságot és a török kormányt, hogy a kormány partnereként ismerjék el a nőjogi szervezeteket, támogassák azokat és biztosítsanak számukra megfelelő pénzeszközöket, továbbá az Európai Unió gyakorlatának megfelelően biztosítsák azok függetlenségét;
11. felhívja a török kormányt, hogy tartsa fenn a civil társadalommal folytatott tartalmas párbeszédet, minden lehetséges területen törekedjen az együttműködésre, valamint hivatalos és stabil struktúrák és intézmények segítségével szilárdítsa meg ezt az együttműködést, továbbá vonja be a nem kormányzati szervezeteket az uniós csatlakozási folyamatról szóló tárgyalásokba;
12. hangsúlyozza a török társadalmi partnerek, a nem kormányzati szervezetek és az Európai Unió nem kormányzati szervezetei közötti strukturált együttműködés fontosságát, például cseriprogramok, illetve ikerintézményi együttműködés által;
13. kijelenti, hogy az EU 2007–2013 közötti pénzügyi tervének az „Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért” program keretében elegendő pénzeszközöket kell biztosítania a török nem kormányzati szervezetek számára;
14. felhívja a Bizottságot, hogy csatlakozási stratégiája harmadik pillérének fényében, a török kormányval együttműködésben kezdeményezzen és támogasson vitát a török társadalmon belül a nők jogairól, vitákat szervezve az erőszak, az írstudatlanság és az oktatáshoz való jog témájában, elsősorban a vidéki és hátrányos helyzetben levő területeken;

2005. július 6., szerda

15. elítéli a túlzott rendőri erőszak alkalmazását tüntetések alkalmával és üdvözlö a kormány közelmúltban tett ígéretét, hogy betartatja a Belügyminisztérium 2004. augusztus 17-i, a biztonsági erők által alkalmazott esetleges túlzott erőszak megelőzéséről és büntetéséről szóló körlevelét; sürgeti a kormányt, hogy fokozza a nők jogainak tudatosítását, és szervezzen képzéseket jelen állásfoglalás következő bekezdésében leírt felhívásának megfelelően;
16. úgy véli, hogy a nők jogainak védelme a gyakorlatban továbbra sem kielégítő, különösen ami a nők elleni erőszakot illeti, és arra biztatja a kormányt, hogy szenteljen több figyelmet a törvények alkalmazására, többek között menhelyek sürgős létrehozásával, a civil társadalom kezdeményezéseinek támogatásával és megfelelő nemzeti és önkormányzati finanszírozás biztosításával a kormányzati és nem kormányzati szervezetek által felállított menhelyek számára, továbbá a köztisztviselők, a rendőrségi és a bírósági, valamint az egészségügyi és oktatási alkalmazottak számára kötelező jellegű, az esélyegyenlőség és az erőszakra vonatkozó továbbképzés szervezésével;
17. felhívja a török kormányt a menhelyekről szóló 5215. számú helyhatósági törvény megváltoztatására annak érdekében, hogy minden 50 000-nél nagyobb lélekszámú településen kötelező legyen a menhelyek létrehozása, és biztosítva legyen, hogy a menhelyeket nemzetközi követelmények szerint építik meg és tartják fenn, valamint hogy ösztönözzék és támogassák a nem kormányzati szervezetek abban, hogy ilyen menhelyeket és hasonló épületeket biztosítsanak;
18. elismeri, hogy Törökország már lépéseket tett a jogszabályok végrehajtása érdekében, és elismeri a már elindított egyedi programokat is; elismeri továbbá a Bizottság által játszott pozitív szerepet e programok vonatkozásában;
19. felhívja Törökország kormányát, hogy létesítsen több óvodát annak érdekében, hogy a nők munkavállalását felgyorsítsa;
20. üdvözlö első lépésként a kormány közelmúltban tett bejelentését, miszerint 2005 vége előtt öt további menhely kerül megnyitásra;
21. sürgeti a török kormányt, hogy komolyan fontolja meg a nők elleni erőszak leküzdésére irányuló Daphne II programban való részvételét;
22. elítéli a többnejűséget, a kényszerházasságot, a hagyományokon alapuló büntetteket, a becsületbeli gyilkosságot, és általában a nők elleni erőszakot, beleértve a munkahelyi szexuális zaklatást, és kéri a török kormány egészét és külön az egyes kormánytagokat és parlamenti képviselőket, hogy tegyenek hasonlóképpen, keressék meg a lehetőségeket ezen bűncselekmények megelőzésére és felszámolására, arra, hogy ugyanolyan súlyos büntetés járjon a szokásokon alapuló büntettekért és a becsületbeli gyilkosságokért, valamint vegyenek részt ezen kérdések köztudatba emelését fokozó kampányokban, illetve szervezzenek ilyen kampányokat;
23. sürgeti a kormányt, hogy a nők elleni erőszakos cselekmények bírósági tárgyalásai során gondoskodjon az erőszakos cselekmények áldozatainak és a tanúknak a biztonságáról;
24. üdvözlö a nem önkéntes szüzesség-ellenőrzés és nemiszervvizsgálat büntetendővé tételét, elismeri a bírósági határozatra történő kivétel lehetőségét, de hangsúlyozza, hogy az érintett nők beleegyezésére mindenképpen szükség van, még ilyen határozatok esetén is;
25. felhívja a kormányt, hogy biztosítson megfelelő, könnyen hozzáférhető egészségügyi ellátást, jogi támogatást, valamint védelmet azon nők részére, akik erőszak áldozataivá váltak, vagy akiket ilyen veszély fenyeget, valamint hozzon létre az erőszakos cselekedetek bejelentésére és támogatás kérésére szolgáló telefonos segélyvonalat a nők számára;
26. elismerően nyilatkozik a Törökországban a közelmúltban bevezetett törvényi változásokról, melyek a becsületbeli gyilkosságokat életfogytig terjedő szabadságvesztéssel büntetik, és a gyilkosságban való bűnrészességet is büntethetővé teszik; elismerően nyilatkozik a házasságon belüli nemi erőszak bűncselekményként való elismeréséről, és felhívja a török kormányt, hogy biztosítsa a jogszabályokban meghatározott büntető szankciók tényleges alkalmazását; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy küzdjenek a becsületbeli ügyek bűncselekményei ellen az egyes tagállamokban;
27. felkéri a Bizottságot, hogy készítsen és támogasson független, átfogó prevalenciatanulmányokat, különösen a nők körében előforduló írástudatlanságra, a nők munkaerő-piaci részvételével kapcsolatos problémákra és a nők ellen elkövetett erőszakra, nevezetesen a családon belüli és a becsületbeli ügyekből származó erőszakra vonatkozóan, hogy segítse a felelős hatóságokat a szükséges intézkedések megtételében;

2005. július 6., szerda

28. sürgeti Törökországot mint az Egyesült Nemzetek CEDAW-egyezményének és annak Kiegészítő Jegyzőkönyve aláíróját, hogy ratifikálja az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez⁽¹⁾ csatolt, a diszkrimináció megelőzéséről szóló 12. kiegészítő jegyzőkönyvet;
29. javasolja, hogy a politikai pártok vizsgálják felül pártszervezetüket és fogadjanak el a választott közgyűlésekben a nők és a férfiak képviseletében nagyobb egyenlőséget célzó megfelelő stratégiákat, beleértve az olyan pozitív intézkedéseket, mint a kvóták;
30. felhívja a törökországi politikai pártokat, hogy bővítsék ki a nők szerepét a párthierarchián belül a női szekciókon túlmenően, biztosítsanak számukra vezető szerepet a párt szervezeti struktúráján belül, és minél inkább tudatosítsák a nők politikai részvételének fontosságát, valamint képezzenek, és támogassanak női jelölteket politikai funkciók betöltésére, továbbá úgy véli, hogy ezeket az intézkedéseket megerősítheti az európai politikai pártokkal való együttműködés, mely jelentős és kölcsönös tapasztalat-, illetve véleménycsere-re nyújt lehetőséget;
31. üdvözli a teljes jogú Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság török parlamentben történő létrehozására irányuló javaslatot, sürgeti a megfelelő jogi alapok mielőbbi elfogadását és felkéri ezt a bizottságot, hogy tartson folyamatos kapcsolatot az Európai Parlament Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságával;
32. felhívja a török parlamentet, hogy biztosítsa a női parlamenti képviselők részvételét is az EU–Törökország parlamenti vegyesbizottság delegációjában;
33. ismét megerősíti felhívását a török hatóságok felé, hogy növeljék erőfeszítéseiket a nők oktatáshoz való jogának biztosítása érdekében, valamint hogy azok a nők is teljes mértékben érvényesíthessék képzéshez való jogukat, akiknek képzéshez való szabad hozzáférése családi körülményeik, szociális vagy kulturális környezetük miatt korlátozott, és javasolja a török kormánynak, hogy biztosítsa az általános és középiskolai oktatáshoz való jogot, növelje a szülőknek adott pénzügyi segítyeket, különösen a vidéki vagy hátrányos helyzetben levő területeken a célból, hogy ösztönözze őket gyermekeik, és mindenekelőtt lányaik oktatására; tekintve az írástudatlanság magas arányát a nők körében;
34. felhívja a török kormányt, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket, különösen a vidéki és hátrányos helyzetben levő területeken annak érdekében, hogy leküzdje az írástudatlanságot, nevezetesen az által, hogy tájékoztató és tudatosító kampányokat szervez az oktatás fontosságáról, valamint a gazdasághoz, és a társadalomhoz való hozzájárulásának lehetőségeiről, különös hangsúlyt helyezve a lányok oktatására;
35. úgy véli, hogy a nemek esélyegyenlőségét támogató oktatás, valamint azoknak a lányoknak a kötelező részvétele az oktatásban, akiknek családjai főként a központoktól távol eső vidékeken élnek, hozzájárulna a szociális helyzet javításához, és a társadalom esélyegyenlőségi kérdések felé való megnyitásához, ezért ösztönzi a nemi esélyegyenlőségre érzékeny oktatás elősegítését, például a tananyagoknak a CEDAW 5. cikke szerinti felülvizsgálata által;
36. felhívja a Bizottságot és Törökország kormányát, hogy indítsanak médiakampányokat (TV és rádió), melyek felhívják a figyelmet a nők jogai tiszteletben tartásának fontosságára és a társadalomra és a munkahelyre gyakorolt pozitív hatásokra;
37. hangsúlyozza, hogy Törökországnak teljes mértékben meg kell felelnie a közösségi vívmányoknak a nők és férfiak azonos fizetését, azonos lehetőségeit és egyenlő bánásmódját illetően a munkában és a munkaerőpiacon, és javítania kell a nők munkaerőpiachoz, szakképzéshez és az élethosszig tartó tanuláshoz való hozzáférést, egyéb intézkedések mellett a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem, valamint a munka és a családi élet összeegyeztethetőségének biztosítása által;
38. felhívja a török kormányt, hogy nyújtson tájékoztatást a családi vállalkozásokban, a mezőgazdaságban vagy illegálisan dolgozó nők jogainak helyzetéről;
39. felhívja a török kormányt, hogy támogassa az iskolák, szövetségek és egyéb szervek közötti csereprogramokat, melyek közelebb hozzák egymáshoz a mindkét nembeli európai és török fiatalokat;

(¹) <http://www1.umn.edu/humanrts/euro/z31prot12.html>.

2005. július 6., szerda

40. felhívja a Bizottságot és a török kormányt, hogy folytassa a női munka és a foglalkoztatási programok elindítását és támogatását, beleértve a nem kormányzati szervezetek által indított programokat; és felhívja a török kormányt, hogy – a tagállamok gyakorlatának megfelelően – hajtson végre nőkre és foglalkoztatásra vonatkozó nemzeti cselekvési terveket;
41. felhívja az Európai Unió és Törökország szakszervezeteit és más társadalmi partnereit, hogy működjenek együtt annak érdekében, hogy növekedjen a nők aránya a török munkavállalók körében és a vezetői állásokban a munkaerőpiac különböző területein;
42. hangsúlyozza, hogy szándékában áll figyelemmel kísérni a nők törökországi helyzetét, erről szóló éves jelentést készíteni Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságán keresztül, és sürgeti a Bizottságot, hogy cselekedjen hasonlóképpen;
43. felhívja a Bizottságot, hogy a reformok üteméről szóló, 2005. decemberi, az Európai Tanács részére készítendő első jelentésében – amely a tárgyalások előrehaladását is meghatározza – térjen ki rendszeres és átfogó módon a nők jogainak helyzetére vonatkozó jogszabályok módosításában és alkalmazásában addig elért előrelépésekre;
44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányának, az Európa Tanács főtitkárnak, valamint Törökország kormányának és parlamentjének.

P6_TA(2005)0288**Az EU és Irak – a kötelezettségvállalás kerete****Az Európai Parlament állásfoglalása: az Európai Unió és Irak – a kötelezettségvállalás kerete (2004/2168(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, Az Európai Unió és Irak – kötelezettségvállalási keret című közleményére (COM(2004)0417),
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa és a Bizottság, Irak: középtávú EU-stratégia című D(2004)10111 számú 2004. június 9-i együttes iratára,
- tekintettel az Irakkal foglalkozó bizottság – 2005-ös segítségnyújtási program című PE/2005/401 számú bizottsági dokumentumra,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsának az Európai Unió iraki integrált rendfenntartó missziójáról szóló, 6405/3/05 – REV 3 számú 2005. február 21-i feljegyzésére,
- tekintettel az Európai Tanács brüsszeli (2003. február 17-i) és thesszaloniki (2003. június 19–20-i) zárónyilatkozataira és a görög elnökség nyilatkozatára (Athén, 2003. április 16.),
- tekintettel a Külügyi Tanács 2005. április 25-i ülésének következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanács 1483(2003), 1500(2003), 1511(2003) és 1546(2004) számú határozataira,
- tekintettel a tizenegy évvel az öbölháború utáni iraki helyzetről szóló, 2002. május 16-i állásfoglalására⁽¹⁾, az iraki helyzetről szóló, 2003. január 30-i⁽²⁾ és 2004. szeptember 16-i⁽³⁾ állásfoglalására, a Tanácshoz intézett, az iraki helyzetről szóló, 2003. szeptember 24-i ajánlására⁽⁴⁾, valamint az 1999. május 6-i intézményközi megállapadás 24. pontjában meghatározott rugalmassági eszköz Irak helyreállítására és újjáépítésére történő igénybevételéről szóló, 2003. december 18-i 2004/155/EK európai parlamenti és tanácsi határozatára⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL C 180. E, 2003.7.31., 499. o.

⁽²⁾ HL C 39. E, 2004.2.13., 67. o.

⁽³⁾ HL C 140. E, 2005.6.9. 157. o.

⁽⁴⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 226. o.

⁽⁵⁾ HL L 54., 2004.2.23., 1. o.